

Česká republika v chapadlech Státní bezpečnosti

- editor007 | 26. dubna 2024

ČESKO: Pokusy bezpečnostních složek ovlivňovat demokratické procesy a procedury vládnutí právního státu se dějí, v moderní a postmoderní době, téměř v každé zemi. Politická státní moc tomuto pokušení čelí kontrolními mechanismy, odvozenými od kontroly nejvyšší, od kontroly parlamentní.

Po překonání politického chaosu let 1989 - 90 a rozdělení Československa v roce 1992, se Česká republika těšila v letech 1993 - 2005 pověsti solidní parlamentní demokracie, se striktním oddělením mocí výkonné, zákonodárné a soudní.

Policie ČR se v průběhu devadesátých let chovala směrem k občanské společnosti velmi vstřícně se snahou o vzájemně konformní vztahy. První represivní akce /zejména akce dopravní policie a exponenciální nárůst odposlechů telefonních hovorů/ přišly až s nezkušeným a hloupým ministrem Grossem. Zpravodajské složky procházely transformací. Jejich význam postupně vzrůstal v souvislosti se vstupem ČR do NATO. Věnovaly se tomu, čemu se zpravodajské služby obvykle, v klidných dobách, věnují - boji mezi sebou samými a odkláněním finančních toků na privátní konta. V žádném případě však, se v těch dobách, silové složky nevměšovaly do vládních, či zákonodárných procedur.

První brutální zásah bezpečnostních složek do fungování parlamentní demokracie se udál v roce 2006. Parlamentní volby silně ovlivnila vyfabulovaná, tzv. „Kubiceho zpráva“, kdy zásah útvaru na potírání organizovaného zločinu Policie ČR do volební kampaně, přinesl vítězství ODS a prohru, tehdy Paroubkově, ČSSD. Co na tom, že málokdo soudný nad tím uronil slzu. Jak říkají američtí zpravodajci : „Prostě jsme potopili ty parchanty, protože naši parchanti jsou ti lepší“. Nicméně nebezpečný precedens byl na světě.

Přišel rok 2013 a skupina okolo prokurátorů Ištvana, Bradáčové a elitního policisty Šlachty se pokusila o policejní puč již přímo, takzvaně na hulváta - vpádem ozbrojeného komanda na Úřad vlády ČR! Kdyby jsou vždy jen chyby - jenomže, kdyby byl premiérem v té době Václav Klaus nebo Miloš Zeman, snad i střelec typu Kalouska, či Topolánka, celá ona bezpečnostní partička by skončila nejprve v cele a poté mimo službu. Jenomže, premiérem byl tehdy slabinger Nečas. Ten se zmohl pouze na to, že se rozplakal, vyklidil pracovní stůl a odešel.

Policejní puč tehdy neutralizoval prezident Zeman, který jmenoval úřednickou vládu a přechodný kabinet zemi dovedl k předčasným parlamentním volbám.

Pokus o policejní puč v červnu roku 2013, je, viděno zpětně, českým jedenáctým zářím a pád premiéra Nečase je naším pádem mrakodrapových dvojčat. Od té doby se stupňuje tlak, ať již části orgánů činných v trestním řízení, ať již částí tajných služeb, na samu esenci demokracie a právního státu v naší zemi.

V první fázi tohoto vývoje postupovalo pronikání „státní bezpečnosti“ do záležitostí vedení státu plíživě, a to, že za nitky tahá někdo velmi kvalifikovaný, někdo, kdo možná není ani občanem ČR, se jevílo, zatím, jako kdyby ponořeno v mlze. V krátkém časovém sledu se udály tři věci :

1. Ministr vnitra Chovanec zakládá na ministerstvu vnitra, v roce 2017, Centrum proti terorismu a hybridním hrozbám. Obavu, že taková instituce v sobě nese potenciál omezení občanských práv a

svobod, vyslovil z tehdejších politiků pouze Miloš Zeman.

2. Stoupá, byť zatím skrytě, tlak BIS na část politické scény.

3. Premiér Andrej Babiš, odjíždí v roce 2019 do hlubokých lesů Virginie, do centrály CIA v Langley, takzvaně políbit prsten.

Vše směřuje k události, kterou nás „naši tajní“ obdařili v roce 2021. Ano, tušíte správně, směřujeme k Vrbětické frašce.

Sedmnáctého dubna roku 2021, v přímém přenosu ČT, se občané Čech a Moravy dozvěděli, šokující informaci. Šokující informaci odhalující pozadí výbuchu v muničním skladu v katastru obce Vrbětice v roce 2014. Vyšetřovatelé této události pracovali po celé roky s několika verzemi možného motivu činu, z nichž nejvíc pravděpodobnými se jevíly – zanedbání bezpečnostních předpisů, nešťastná náhoda, zametání stop krádeží a účetních manipulací, konkurenční boj.

Chyba lávky, holoubkové. Ve zmiňovaném přímém přenosu jsme se dozvěděli, že za výbuchy stála GRU /pro laiky ruská vojenská rozvědka/. Sabotáž provedla její dvoučlenná skupina. BIS nám předložila i totožnost pachatelů. Jména nejsou podstatná, česká veřejnost si je, s naším nepřekonatelným smyslem pro humor, překřtila na Čuk a Gek. Bylo to lehké podcenění těchto zlosynů všech zlosynů. Ti dva, totiž překonali vše, na co jsme dosud byli zvyklí. Majora Hradce z Třiceti případů majora Zemana, agenta Klause/Stierlitze ze Sedmnácti zastavení jara, ba i borce z kultovního seriálu Profesionálové.

Ti dva dokázali nevídané. Vyhodili, na dvakrát, do vzduchu Vrbětický muniční sklad, když se, před tím, řádně, zapsali do knihy návštěv. Poté prováděli další, nespecifikované, sabotážní akce po celém světě, aby pak, pod dohledem /nejen/ londýnského kamerového systému, operovali a vraždili v Británii bojovou látkou Novichok. Toto všechno vypátrala naše bdělá zpravodajská služba BIS, za přispění novinářů z investigativního serveru Bellingcat. A propos, ptáčekové v lesích cvrlikají, že Bellingcat založila zpravodajská služba Velké Británie. Spolupráci takových agentur, se, ve zpravodajské hantýrce, říká, „spolupráce na dva pasy“, chcete li, na dvě přihrávky. Dostaneš balon, zpracuješ a kopneš zpátky.

Až potud by to bylo celkem legrační. Veškerá legrace končí, vybavíme li si, či přehrajeme li si, s odstupem, reálie a vnímáme konsekvence celé kauzy. Vidíme premiéra a ministra vnitra, jak třesoucími se hlasy a s děsem v očích, deklamují naučené formulace a vyražejí do války /zatím diplomatické/ s Ruskou federací. Do veřejného politického prostoru – poprvé v historii samostatné České republiky – vstupuje tajná služba, v osobě ředitele BIS Koudelky, který zdarma a rád, radí vládě, jak má postupovat. Ambice šilenců v ozbrojených složkách nemá kdo krotit. Václav Klaus je mimo politiku a Miloš Zeman je v roce 2021 jen stínem Miloše Zemana z roku 2013. Andrej Babiš, co premiér kupec, se snaží zmírnit všeobecnou hysterii slovy, že se nejednalo o útok na republiku, ale o pouhý útok na zboží. Taková „statečnost“ mu nevydrží ani 24 hodin. Zřejmě je mu důrazně připomenuto, s kým se potkal, a co mu bylo řečeno v krásných lesích Virginie.

Dlužno podotknout, že celá kauza se navíc odehrává ve vrcholném okamžiku takzvané doby covidové. Premiér a ministr vnitra vystupují v televizi v maskách – v respirátorech. V další a poslední části své stručné analýzy podrobím, mj, kritice současnou, vlastizrádnou, vládu Petra Fialy. Ale pro historickou přesnost, je nutno poznamenat, že zárodky totalitních prvků, strašení obyvatelstva, dehonestace názorových odpůrců, byly do společnosti vneseny již za vlády ANO a ČSSD. Ano, byla to vláda Andreje Babiše, která strpěla a tiše souhlasila s tím, že názoroví odpůrci jsou dehonestováni, odosobňováni. Stačilo, aby kdokoliv, včetně profesora medicíny, vyjádřil pochybnost kupř. o zakrývání dýchacích cest na zdravém vzduchu, v tom okamžiku byl nazván antivaxerem, byl dán na

seznam nepřátel státu, to vše za souhlasného ryku médií hlavního proudu.

Nicméně zpět, k našim tajným. Fraška Vrbětice přinesla důstojníkům ozbrojených sil a různým tajným všeho druhu, příležitost, aby se vyplazili ze tmy do pološera a tam, zatím v tichosti, čekali na svou šanci k uchopení moci ve státě. Ona příležitost se výrazně přiblížila ve chvíli, kdy ve velmi zvláštních parlamentních volbách zvítězila, ač ne zvítězila, koalice SPOLU, která se spojila s jinou koalici a vládu sestavilo na podzim 2021 nesourodé uskupení ideově zcela odlišných pěti politických stran. Předsedou vlády se stal Petr Fiala, persóna ještě slabší a ještě méně statečná, nežli byl jeho předchůdce Nečas. A cesta k dokonání převratu byla tudíž umetena, chapadla státní bezpečnosti se začala rozprostírat.

Dostáváme se do finální fáze vojensko - policejního převratu. Výstřel z Aurory zazněl dne 25. února 2022. Armáda České republiky, z hodiny na hodinu, zasáhla do ústavního systému republiky a omezila svobodu slova. Ne, nebyl vyhlášen válečný stav, výjimečný stav, branná pohotovost, jakýkoli stupeň ohrožení, prostě, jen tak. Vojenské zpravodajství ministerstva obrany zakázalo fungování osmi alternativních médií a zablokovalo jejich činnost. To, že technicky vše provedla jakási soukromá společnost, která se mohla i nemusela řídit doporučením vojáků, je výmluva pro slaboduché. Uznal to koneckonců, v nedávné době, i obecný soud a dlužno uznat, že i přesto, že „nezávislé soudy“ u nás, v posledních letech, nerady chodí do konfliktu s vládní mocí.

Jedna věc je, že samotným mimosoudním zablokováním jakéhokoliv názoru, natož zpravodajského média, je zahozena do koše Ústava ČR, včetně LZPS. Druhou věcí je, že takto bylo zasaženo do prezidentské volební kampaně, která se začala rozbíhat v následujících měsících.

Ostatně, prezidentská volba je jen takovou třešničkou na dortu v našem příběhu. Vyrobil se marketingový produkt, kvalitně se oblékl, učesal, naučil jíst příborem a bylo. Ve scénáři kvapícího převratu se mohl hodit – má konec konců slušné kontakty v generalitě NATO.

Zablokování alternativních médií našimi ozbrojenými silami byl jen začátek. Šrouby se začaly utahovat na všech úrovních společenského života. V působnosti médií, vnitřních záležitostí, obrany, školství, justice. Po symbolických 33 letech se objevili první političtí vězni, množí se politické procesy.

Nominální předseda vlády opakuje lži o tom, jak prý jsme ve válce s kýmsi, s nímž máme mezinárodně právní vztahy jako s kteroukoli, pro nás neutrální, zemí, v rámci OSN. Na politické kolbiště vstupuje náčelník generálního štábu a zcela mimo své kompetence se permanentně vyjadřuje k vládní politice. Vynořují se obskurní postavy dalších generalisimů /za všechny jakýsi Foltýn/, kteří na veřejných fórech poučují občanskou společnost o potřebě filtrovat informace a veřejnosti předkládat jen ty správné, rozuměj, ty NAŠE informace. Vláda se pokouší ustanovit formální funkci vládního censored. O činnosti ministerstva vnitra a jeho různých špehovacích a vyslychacích útvech a podútvech zbytečno mluvit. Prim v této činnosti hraje pochopitelně náš obvyklý podezřelý, konečně povýšený na generála. BIS má, pod jeho vedením, dokonce, ambice ovlivňovat výuku na českých školách!

Tohle všechno se děje , opět, za pochvalného kvílení médií tzv. hlavního proudu, zejména údajně veřejnoprávní, ČT. Nově se našemu ideálnímu státnímu zřízení říká „liberální demokracie“. Termínem, který nahradil dřívější pojem „demokratický socialismus“.

Jak vidno, zasahování sil ministerstva vnitra, ministerstva obrany a zpravodajských služeb do našeho státního, politického a občanského života nabírá zrychlené obrátky. Zejména v posledních měsících se začíná hroutit ústavní systém země, tak jak jsme ho poznali za poslední tři desítky let. Prezident a premiér rezignovali na své funkce a k hanbě své a studu myslících lidí, se degradovali na obchodníky

se smrtí – jezdí po světě a na místo hájení zájmů občanů své země shání dělostřelecké granáty do války, která se odehrává stovky kilometrů od našich hranic.

Vojenský převrat byl, dle mého názoru, dokonán dne 15. dubna 2024. Ten den byl, pod záminkou návštěvy Bílého domu, eskortován předseda vlády Fiala. Ano, byl eskortován třemi generály tajných služeb, do sídla rozvědky USA v Langley. Ano, předseda vlády ČR, Petr Fiala „navštívil“, v doprovodu generálů Koudelky, Posoldy a Berouna, šéfa CIA Burnse a jeho suitu. Vše zařídil, organizoval a vedl pan Koudelka /“zřejmě fakt slušnej oddíl“/.

Pro ty, kterým ještě nedochází celá ta hrůza a ponížení naší země, taková malá analogie. Představte si dobovou zprávu z roku 1985. „Soudruh prezident a generální tajemník KSČ Gustáv Husák, v rámci oficiální návštěvy SSSR, ještě před setkáním se soudruhem Gorbačovem, navštívil, v doprovodu generálů Brože /vojenští zpravodajci/ a generála Lorence /složka státní bezpečnosti na MV/, Ljubljanku a zde jednal s důstojníky KGB“. Tehdy svobodný tisk západu by šlel a psal cosi o zániku i té omezené suverenity ČSSR. Možná by se začaly bouřit i naše fabriky a okresní výbory KSČ.

A u nás se nyní neděje nic, většině lidí to zřejmě nepřijde zvláštní. Jedeme dál, kočárem černým, kolem holých skal. Česká televize – nehájí zájmy svých koncesionářů. Chová se hůře, nežli se chovala ČST komunistická. Je hlásnou troubou té nejhorší, patologické, sedliny našich rádoby politických elit. Hlásnou troubou profízlovaných rádoby elit.

Nevíme s jistotou, kdo přesně určuje zahraničně politickou orientaci a bezpečnostní politiku naší země. Víme však s jistotou, že vláda České republiky to není. Viditelnou částí té medúzy, která ovinula zemi svými žahavými chapadly, jsou generálové Koudelka a Řehka. Jistěni generálem na Hradě, doplňování umetači cest typu všehoschopných arcilhářů Rakušanů a odborně podporování lobbisty typu Pojara a Koláře. Můžeme se jen domnívat, jak vypadá celý ten zločinný propletenec zájmů, který bojuje proti lidem naší země. Jistě tam budou vlivní lidé ze sektoru bankovního, zbrojařského, mediálního a spousta chlapců a děvčat z neziskových organizací. To vše provenience národní i mezinárodní.

Ta zrůdná chobotnice současné státní bezpečnosti je mnohem děsivější a nebezpečnější, nežli byla chobotnice státní bezpečnosti komunistické. Té StB, která byla tak primitivní, průhledná a prvoplánová. Čím dříve si to uvědomíme, tím lépe.

AUTOR: Michal Grise

ZDROJ: Blog Vox Populi